

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Vera Macinskaia
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Drumuri Criuleni”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Poalelungi împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 22 ianuarie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 18 octombrie 2012 Poalelungi Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Drumuri Criuleni” cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 iulie 2012 pe traseul M-14 Brest-Chișinău-Odessa, în preajma satului Cimișeni, raionul Criuleni, conducând automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î CR PM 777 în direcția or. Chișinău, a traversat o denivelare formată pe carosabil, în urma căreia s-a deteriorat janta spate-stînga, totodată, fiind deschise și pernele de asigurare în partea stîngă.

Consideră că vinovat de producerea incidentului dat este SA „Drumuri Criuleni”, care contrar atribuțiilor ce-i revin, nu menține bunurile în stare bună, fiind create pericole pentru conducătorii de autovehicule.

Menționează că administratorul pârâtului a fost atras la răspundere contravențională și sancționat în temeiul art. 227 alin. (1) Cod Contravențional.

Mi invocă că prin actul de examinare a mijlocului de transport auto din 23 iulie 2012 s-a constatat că automobilului de model „Opel Astra” cu n/î CR PM 777 i-a fost

cauzat un prejudiciu în urma impactului în mărime de 20132,62 lei, fapt confirmat și prin raportul de evaluare nr. 761/07 A din 23 iulie 2012.

Cu referire la art. 5 alin. (2) a Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, potrivit căruia administrarea, întreținerea și repararea drumurilor locale și străzilor se efectuează de către autoritățile administrației publice locale și art. 13 al aceleiași Legi, potrivit căruia proprietarul sau administratorul drumului poartă răspundere pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, inclusiv pentru starea tehnică a drumului pe care îl deține sau administrează, consideră reclamantul că vinovat de incidentul produs se face SA „Drumuri Criuleni”, care este responsabil de organizarea și coordonarea lucrărilor de construcție, reparație și întreținere a căilor de comunicație pe teritoriul administrat.

Indică că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă a adresat pârâtului reclamație, prin care a solicitat încasarea sumei de 20132,62 lei, însă demersul a rămas fără satisfacere.

Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului în mărime de 20132,62 lei, taxei de stat în mărime de 604 lei și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 22 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul SA „Drumuri Criuleni” în beneficiul lui Mihai Poalelungi prejudiciul material în mărime de 20132,62 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 604 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012 a fost respins apelul declarat de către SA „Drumuri Criuleni” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2013 SA „Drumuri Criuleni” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerând că acestea au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că la 19 septembrie 2012 agentul constatator al CPR Criuleni a întocmit în privința lui Nisteanu Mihail proces verbal de comitere a contravenției prevăzute la art. 227 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i imputată neîndeplinirea măsurilor de asigurare a securității circulației rutiere pe traseul M-14.

Menționează că deși prin decizia nr. 3 a Comisiei administrative a Primăriei or. Criuleni, Nisteanu Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 227 alin. (1) Cod contravențional, procesul a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere contravențională.

Indică că în conformitate cu art. 1398 Cod civil, temei de drept pe care își întemeiază pretențiile intimatul, pentru antrenarea reparației prejudiciului material sau moral, este necesară prezența unei fapte, caracterul ilicit ale acesteia și vinovăția persoanei.

Susține că deși Nisteanu Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art. 227 alin. (1) Cod Contravențional, consideră că pentru întreținerea necorespunzătoare a porțiunii de drum, unde s-a produs accidentul,

urmează să a fi atrasă la răspundere contravențională persoana juridică și nu administratorul acesteia sau angajatul întreprinderii, pe când Societatea nu a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art. 227 alin. (1) Cod Contravențional, or, vinovat fiind recunoscut Nisteanu Mihail, nefiind stabilit faptul dacă el reprezintă Societatea, ceea ce pe cale de consecință, implică că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 1398 Cod civil, pentru a fi supusă la repararea prejudiciul cauzat intimatului.

Mai invocă că potrivit alin. (3) al art. 1398 Cod civil, o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile prevăzute de lege, considerând că continuitatea acestei idei se referă la prevederile art. 1403 Cod civil.

Iar cu referire la art. 1403 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său în funcțiile în care i s-au încredințat, că prejudiciul cauzat intimatului urmează a fi reparat numai în cazul în care prepusul său ar fi acționat cu vinovăție, însă la materialele cauzei nu a fost administrată nici o probă care ar confirma că prepus al Societății este Nisteanu Mihail.

Concomitent, în susținerea poziției sale mai invocă și prevederile art. 61 Cod civil, potrivit căruia prepus poate fi doar administratorul societății sau o altă persoană, în cazul în care au fost respectate normele legislației în vigoare privind reprezentarea, însă la caz, indică recurentul că, Nisteanu Mihail, nu a deținut niciodată calitatea de administrator al Societății și nu poate fi considerat drept prepus, or, la momentul accidentului Director al Societății fiind V. Ojog, motiv pentru care concluzionează că nu sunt întrunite temeiuri de drept pentru a repara prejudiciului cauzat lui Mihai Poalelungi.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Drumuri Criuleni” nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SA „Drumuri Criuleni” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Drumuri Criuleni” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Drumuri Criuleni” se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macisnkaia

Tamara Chișca-Doneva